

תב"כ 22/

בפני כבוד שופט בית המשפט העליון חנן מלצר

יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-22**העותרים: 1. הליכוד תנועה לאומית ליברלית**

על ידי בא כוחם עו"ד אבי הלוי היועץ המשפטי של הליכוד
מכנרת (מושבה) ד.נ. עמק הירדן 15105
טלפון : 04-6709330, 052-4326312 פקס : 04-6709443
מייל: avi.halevy@gmail.com

וכן ע"י ע"י עו"ד מיכאל ראבילו
מהגן הטכנולוגי, בנין מס' 1, מנחת, ירושלים
טלפון : 02-6490649 פקס : 02-6490659
מייל : mrabello@smplaw.co.il

- נגד -

המשיבים: 1. חברת החדשות הישראלית בע"מ**2. היועץ המשפטי לממשלה**

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29 ירושלים
טל : 02-6466345 פקס : 02-6467011

בעניין : עתירה לצו מניעת תעמולה אסורה בניגוד לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט –
1959.

עתירה דחופה למתן צו ארעי וצו מניעה קבוע

מוגשת בזאת עתירה דחופה ליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת, לעשות שימוש בסמכותו מכוח סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959 ולהוציא מלפניו צו המורה למשיבה 1 ו/או למי מטעמה לא להדליף ו/או לפרסם חומרי חקירה מכל סוג שהוא, הן משטרתיים והן של רשות ניירות ערך, שהגיעו לידיה מהדלפות אסורות והנוגעים לחשדות שנחקרו כנגד ראש הממשלה בתוכניות הטלוויזיה ובאתר האינטרנט המופעלים על ידה וכן לא להעביר את החומרים האמורים לכל גורם אחר.
מבלי לגרוע מכלליות האמור מתבקש ראש ועדת הבחירות ליתן צו ארעי המונע את פרסום חומרי החקירה הנוגעים לראש הממשלה בתוכניות חברת החדשות בערוץ 12 ו/או כל ערוץ אחר ובאתר מאקו ביום שישי זה (30.8.19). לחלופי חלופין מתבקש ראש ועדת ההבחירות הנכבד להוציא כל צו שייראה לו ראוי ונכון בנסיבות העניין.

ואלה נימוקי העתירה:

א. פתח דבר

1. עניינה של עתירה זו הוא בפרסומים בלתי חוקיים, אשר מפורסמים באמצעי התקשורת השונים בענין חקירות ראש הממשלה ובכלל זה במהדורת החדשות בערוץ 12 ע"י המשיבה 1 וכן באתר האינטרנט שלה, ופרסומים בלתי חוקיים עתידיים בסגנון זה, אשר נעשים שלא כדין ועלולים להטות את הבחירות.
2. המשיבה 1, מפרסמת, תוך הפרת שורה של הוראות וחוקים, חומרי חקירה משטרתיים. חומרי החקירה הללו עולים לכדי תעמולת בחירות אסורה אשר מהווה הטיה חמורה ובלתי מידתית של הבחירות, באופן אשר עלול להשפיע על דעת הבוחר הסביר, והכל כפי שיפורט להלן.
3. השכל הישר וההיגיון מורים לנו, כי אם ההדלפות האסורות תימשכנה ואף תגברנה ביתר שאת, כפי שמראות ההדלפות של הימים האחרונים, הן עלולות להשפיע על דעת הציבור, באופן הנוגד את הדין ואת תכלית חקיקת דיני הבחירות- היינו מניעת פרסומים שישפיעו באופן בלתי הוגן על דעת הציבור.
4. יתר על כן עולה החשש הממשי כי ככל שמועד הבחירות יתקרב זרם ההדלפות יגבר.
5. אנו ניצבים לפני מציאות חסרת תקדים, בה זמן קצר לפני הבחירות מודלפים ערב ערב חומרי חקירה בצורה מגמתית וחלקית. היום לפני מספר שעות, קיבל יו"ר הליכוד שאילתא נוספת, הכוללת הדלפות מגמתיות נוספות, שעלולות להשפיע באופן בלתי נוגן על דעת הציבור. לפיכך נהיר, כי נדרש צו המונע את פרסומי ההדלפות האסורות. ככל שצו כאמור לא יינתן, או אז עלולים כלי התקשורת או מי מטעמם להמשיך, במסע הדלפות אסור, מוטה, כוזב ומכווער שלא יהא בידי העותרת להתגונן מפניו. מסע הדלפות שיעוות באופן מוחלט את תעמולת הבחירות וזאת בניגוד להוראות הדין הכללי, תוך ביצוע מעשה עבירה פלילית ובניגוד גמור להוראות וכן לתכלית החקיקה שבדיני הבחירות.

ב. הרקע לעתירה

6. ביום ה- 28 בפברואר 2019 פרסם היועץ המשפטי לממשלה את כתב החשדות נגד ראש הממשלה בתיקים המכונים תיק 1,000, תיק 2,000 ותיק 4,000. באי כוחו של ראש הממשלה פנו אל היועץ המשפטי לממשלה וביקשו להשהות את מסירת חומרי החקירה

מתוך חשש, שחומרי החקירה ימצאו את דרכם לאמצעי התקשורת ויפורסמו בתקופת הבחירות. ביום 11.3.19 הודיע היועץ המשפטי לממשלה כדלקמן:

"היועץ המשפטי לממשלה הודיע לבאי כוחו של ראש הממשלה ולבאי כוחם של החשודים האחרים בפרשות 1,000, 2,000, ו-4,000, כי לאחר שקילת עמדותיהם, ובשים לב למכלול נסיבות העניין, החליט להיעתר בחיוב לבקשת באי כוחו של ראש הממשלה ולהשהות את מסירת חומרי החקירה בתיקים הקשורים לראש הממשלה עד לאחר מועד הבחירות, וזאת ביחס לכלל החשודים.

כזכור, באי כוחו של ראש הממשלה ביקשו להשהות את מסירת החומרים נוכח טענתם לחשש שחומרי הראיות ימצאו את דרכם לכלי התקשורת ויפורסמו בתקופת הבחירות.

היועץ המשפטי לממשלה החליט כי בנסיבות העניין, ובשים לב לכך שתכלית מסירת חומרי החקירה היא על מנת לאפשר היערכות לחשודים לשימוע שייערך בעניינם, ונוכח הקירבה למועד הבחירות, הרי שבאיוון בין האינטרסים השונים יש מקום להיעתר בחיוב לבקשה."

7. עיננו הרואות, כי המשיב 2 אימץ את עמדת ראש הממשלה, לפיה אין מקום לפרסם חומרי חקירה בסמוך למועד הבחירות.
8. תופעת ההדלפות של חומרי החקירה בעניין ראש הממשלה, במטרה לפגוע בשמו ובאהדת הציבור כלפי תנועת הליכוד, אינה תופעה חדשה. למעשה, במרוצת הזמן הודלפו חומרי חקירה ופורסמו על ידי כלי התקשורת בלמעלה מ-100 אירועים שונים (!!). החומרים מודלפים בצורה מגמתית וסלקטיבית בלי להביא את חומרי החקירה המפריכים את ההדלפות המגמתיות האמורות מכל וכל.
9. לאור ריבוי ההדלפות האסורות של חומרי החקירה, נאלץ מר נתניהו להגיש באמצעות סגוריו תלונה ליועץ המשפטי לממשלה.
10. למרות האמור, בשבוע האחרון היה רצף הדלפות בלתי נסבל. ביום 29.8.19 היו הדלפות רחבות ומגמתיות מעדות השר ארזן בערוץ 12:

**"עדות ארזן: "מרגיש שאלוביץ' גרם לזה שלא אשאר שר התקשורת"
בלעדי: מי שהיה שר התקשורת וניסה לקדם את רפורמת השוק הסיטונאי שהייתה פוגעת בבזק, העיד בפרשת בזק-וואלה - עדות שגורמים משפטיים מגדירים כמכרעת. הוא אמר כי לתחושתו, הטייקון הוא זה שגרם לסיום תפקידו במשרד: "שאול היה מדי פעם זורק כאילו איזה מילה על ההשפעה שלו על רה"מ". וגם: מה אמר לו נתניהו בשיחה ביניהם על בזק?"**

גיא פלג | החדשות 12 | פורסם 29/08/19

"אמרתי לאנשים שאני מרגיש שאלוביץ' גרם לזה שאני לא אשאר שר התקשורת": בלעדי - העדות של גלעד ארדן בתיק 4000 נחשפת. אמש (חמישי) פרסמנו במהדורה המרכזית תמלילים מעדותו של מי שהיה שר התקשורת דאז ופעל להזייל את עלויות הטלפון הקווי: "אין דבר שיותר האמנתי בו מאשר הרפורמה הזאת".

כשהשר ארדן נכנס למשרד התקשורת הוא היה נחוש לבצע רפורמה כקודמו **משה כחלון**, שתזכה אותו בנקודות ותירשם על שמו. אחרי שלמד את תחומי העיסוק של המשרד, הוא התביית על כמה רפורמות מרכזיות. אחת מהן הייתה בזק, כפי שהעיד בפני חוקרי הרשות לניירות ערך.

ארדן: אחרי התקופה של כחלון עם הסלולר חיפשתי איפה הדברים המשמעותיים ביותר בתחום התקשורת, שיכולים להביא לתחרות וזה היה ברור שבזק בכוח שלה, בתשואה השנתית שלה, במונופולזם שלה, בכל זה, זה המקום המרכזי שאפשר בו להביא להוזלת מחירים. אז החלטתי שאני מפעיל את כל היכולת הפוליטית שלי, היכולת הציבורית, כדי לדחוף את הרפורמה הזו. אין דבר שיותר האמנתי בו מאשר הרפורמה הזאת.

בעדותו בפני החוקרים תיאר ארדן את מסע הלחצים הכבד שהפעילה קבוצת בזק ובעליה – שאול אלוביץ': "בעלי הון יש להם דרכים לזכור את ההוא ולפנות למקורב שלך הזה ולמקורביו של ההוא ולנסות להשפיע על ההחלטות שלך. היו ברפורמה הזו ניסיונות כאלה, אבל אני הייתי מאוד מחויב והאמנתי ביתרונות שלה... הייתה שיטה שהוא (אלוביץ' - ג"פ) היה בוכה לכל אחד שמכיר אותי שאני לא שומע אותו ולא נותן לו את יומו ולא מקשיב לו הוא אמר לאנשים שאני מכיר: 'מה יש לו נגדי כאילו שזה משהו אישי' והייתי אומר להם תקשיבו הוא מבלבל לכם בשכל, הבכיינות אצלו זאת שיטה".

אחד הדברים המדהימים בעדותו של ארדן הוא שהוא השר הממונה, הרגולטור - והוא נפגש עם הטייקון בביתו שבצהלה בנוגע לרפורמה עצומה ששוויה לציבור ולטייקון כמיליארד שקלים. בפגישה לא נכח יועץ משפטי, לא יועצים משפטיים וגם לא היה לה פרוטקול.

ארדן: שאול אלוביץ' נפגש איתי אפילו בבית שלי. אני לא רואה שום פסול בזה, שאנשים, שרואים עצמם כנפגעים מהחלטות שלי, ישמיעו את עמדתם. אני חושב שזאת זכותם וזאת חובתי לשמור אותם אבל בהחלט הם (בזק - ג"פ) מאוד מאוד התנגדו לרפורמה. **חוקר:** על מה נסובו השיחות שלך ושל שאול (אלוביץ')? **ארדן:** היו לו טיעונים מפה עד הודעה חדשה. פעם דלפו לעיתון התעריפים הצפויים והוא אמר שזה הולך למוטט אותו ואת בזק ושהוא ימכור את בזק ובזק תקרוס וכל מיני דברים כאלה.

החוקרים התעניינו אצל שר התקשורת לשעבר בלחצים אחרים שהופעלו עליו, הפעם מצדו של ראש הממשלה.

ארדן: אני מתאר שאתם שואלים על ראש הממשלה אז הדבר היחידי שראש הממשלה אי פעם דיבר איתי בהקשר הזה זה לא בהקשר של המיזוג (בזק-יס), זה בכלל לא בנושא של השוק הסיטונאי או הרפורמה בבזק. הדבר היחידי זה היה לשאול אותי אם אני באמת שומע אותם (את בזק) ונותן להם את יומם בפניי. אז אמרתי לו: 'נראה לך שלא? זה נשמע לך הגיוני ראש הממשלה? שאני אעשה רפורמה ולא אשמע אותם? והוא אמר חשוב לתת

להם להישמע שלא יגידו. זאת הייתה השיחה היחידה שלי איתו בעניין. השיחה הזאת הייתה הרבה לפני סיום הקדנציה. זה היה תוך כדי פגישה איתו במשרד.

חוקר: השם בזק עלה במפורש?

ארדן: הסברתי לו שמדובר בפתחה של תחרות התחושה שלי הייתה שבכו לו על התעריפים ואמרו לו שזה יביא להתמוטטות החברה. הוא לא אמר לי שבכו לו, אבל יש לי אינטליגנציה בסיסית. זכור לי במעומעם שעלה גם שיכול להיות שהתעריפים לא הגיוניים וזה יביא להתמוטטות החברה. השיחה הייתה לא יותר מארבע חמש דקות כשרק שנינו נמצאים בחדר.

במהלך החקירה תיאר ארדן את אלוביץ' כאדון מנומס, אחד שלא מרים את הקול ולא דופק על השולחן. אבל ארדן תיאר רמיזות של הטייקון לפיהן התנגדות השר לא תהיה מבחינתו סוף פסוק.

חוקר: שאול אלוביץ' העלה אופציה שיהלך מעליך כי אתה פוגע בו בצורה לא פרופרציונלית?
ארדן: זכור לי במעומעם שהוא היה רומז כאילו יש לו קשר או שהוא יכול להגיע לשם.

חוקר: שאתה אומר לשם מה כוונתך

ארדן: לשכת ראש הממשלה

חוקר: ראש הממשלה?

ארדן: כן

השר ארדן הוביל קו שדרך בין אישור המיזוג בין בזק ליס, שעשוי היה להכניס לכיסו של אלוביץ' מאות מיליוני שקלים, לבין הסרת התנגדות בזק לרפורמה שאמורה הייתה לפגוע בחדות ברווחיות ולהוזיל באופן חד את מחירי הטלפון הקווי והאינטרנט. אלוביץ' כעס על כך מאוד.

חוקר: הגורמים המקצועיים במשרד האמינו במדיניות הזאת של לפתוח את השוק לתחרות ולקיים את הרפורמה של השוק הסיטונאי?
ארדן: כן. רציתי לקדם תחרות והישגים לציבור ולי

בסופו של דבר, גדעון סער הודיע שהוא עוזב את משרד הפנים וראש הממשלה נתניהו ביקש מארדן שיחליף אותו. ארדן רצה להישאר בשני התיקים כדי לקדם את הרפורמה ונתניהו אמר לו שזה בלתי אפשרי שיחזיק בשניהם.

ארדן: אי אפשר היה להבין שמהו שעשיתי במשרד התקשורת לשאול אלוביץ' זה הגורם שאני לא נשארתי במשרד התקשורת נאמר לי שהבעיה היא פוליטית שלא אוכל להחזיק שני תיקים. התמרמתי מאוד, הלכתי לראש הממשלה אמרתי לו תחכה עם זה, תעצור הכל ואז הוחלט שאשאר עוד 14 ימים כדי לרצות אותי

מרגיש ששאול אלוביץ' גרם לזה שאני לא אשאר בתיק התקשורת

ארדן נאלץ להודות בחקירה כי כשנתניהו הזיז אותו ממשרד התקשורת הוא סבר ואמר שאלוביץ' עומד מאחורי ההחלטה.
חוקר: הגיעו אליך ידיעות שיש לחצים על ראש הממשלה שלא להשאיר את תיק התקשורת אצלך?

ארדן: לא, אבל יכול להיות שאמרת לי לאנשים שאני מרגיש ששאלו אלוביץ' גרם לזה שאני לא אשאר בתיק התקשורת; יכול להיות שהתבטאתי בפני אנשים שזאת התחושה שלי

חוקר: מאיפה הגיע התחושה הזאת?

ארדן: סתם תחושה. אין לה ביסוס לתחושה הזאת

חוקר: על מה התבססה התחושה?

ארדן: על... על... תחושה

חוקר: לאיזה אנשים אמרת את זה?

ארדן: אמרת לי את זה לדעתי בכמה מקומות, זה לא משהו שהסתרתי. הייתי מתוסכל באותה התקופה. מי היה בסביבתי? אבי ברגר (לשעבר משרד התקשורת – ג"פ), אשתי, אני לא יודע למי עוד סיפרתי את זה. אני לא אדם מופנם, בדרך כלל שאני כועס יודעים אני לא חושב שיש לי מה להסתיר.

חוקר: על מה התבססה התחושה הזאת?

ארדן: התחושה התבססה על זה ששאלו היה מדי פעם זורק כאילו איזה מילה על ההשפעה שלו

חוקר: אתה מתכוון להשפעה שיש לו על ראש הממשלה?

ארדן: כן

ארדן דיבר על תחושות, ייתכן כאלה שאינן מבוססות. אבל כתב החשדות שהגיש היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבלית נגד נתניהו, שבו ייחס לראש הממשלה קבלת שוחד מאלוביץ', מבססת את התחושות. היועץ כותב שהחלטת נתניהו שלא להאריך את כהונת ארדן כשר התקשורת התקבלה רק לאחר שניר חפץ, היום עד מדינה, העביר אליו אל תלונותיו של אלוביץ' את ההתנהלות של ארדן מול בזק ואת התנגדותו של הטייקון לכך שארדן ימשיך לכהן במשרד.

11. למותר לציין, שהשר ארדן הבהיר, שהוא נדרש בעדותו ברשות לניירות ערך, למסור תיאור מלא של הרפורמות שקידם כשר התקשורת. מעבר לרכילות עולה מעדותו עובדה מרכזית אחת אותה תיאר לחוקרים ושעליה אין מחלוקת ואין עוררין: ראש הממשלה מעולם לא ניסה לעצור, להשפיע או להתערב בשום דרך או צורה ברפורמות שקידם השר ארדן במשרד התקשורת, למרות שהן פגיעה ניכרת בבזק ובמר אלוביץ'. "וראש הממשלה הדגיש שקידם רפורמות שעלו לאלוביץ' ולבזק מליארדים רבים, אולם הנזק נגרם.

12. ביום 28.8.19 פרסם המשיב 2 פרטים מגמתיים מעדותו של עד המדינה שלמה פילבר:

"עדות פילבר: נתניהו דרש לפטר סמנכ"ל במשרד התקשורת"

חלק נוסף מעדותו של עד המדינה בתיק 4000, שלמה פילבר, נחשף כעת. מהדברים שאמר מנכ"ל משרד רה"מ לשעבר בחקירתו עולה כי ראש הממשלה הנחה אותו לפטר

את סמנכ"ל הכלכלה של משרד התקשורת, שהקשה על מאמציו להיטיב עם "בזק" השייכת למקורבו - המיליארדר שאול אלוביץ'

גיא פלג | המהדורה המרכזית | פורסם 19/08/2019 19:55

"אי אפשר לפטר בן אדם מהיום למחר - אני מטפל בסוגיה": אתמול נחשף במהדורה המרכזית חלק מ"עדות הניקיון" של עד המדינה שלמה (מומו) פילבר, שהיה מנכ"ל משרד התקשורת תחת נתניהו והפך לעד מדינה בתיק 4000. הערב (רביעי) אנחנו חושפים פרק נוסף מעדותו הדרמטית של פילבר, המצביע על כך שנתניהו דרש ממנו לפטר את מי שהיה סמנכ"ל במשרד התקשורת, הרן לבאות, משום שהתנגד לבלימת הרפורמה שהוביל משרד התקשורת - ועלולה הייתה לפגוע פגיעה קשה באינטרסים הכלכליים של מקורבו של נתניהו, שאול אלוביץ'.

בחלק הראשון שנחשף מעדותו של פילבר הוא סיפר כיצד הורה לו נתניהו למתן את הורדת המחירים הצפויה בעקבות רפורמה מרכזית שהוביל המשרד, רפורמה שהייתה אמורה לחתוך בחדות את מחירי האינטרנט והטלפון הקווי ולפגוע ברווחיות העצומה של בזק. היום מתברר, לפי עדותו של פילבר, כי הפגישה הזאת לא הייתה הפעם האחרונה ששוחח עם נתניהו בענייני בזק. השיחה השנייה זכתה במשטרה לכינוי: "שיחת הנזיפות". חוקר: "תפרט נזיפות שקשורת בבזק".

פילבר: "לא הייתה שיחת נזיפה על בזק, אלא אם מתייחסים לשיחה אחרת שהייתה בתום שנה שבה הזכיר נתניהו שהדברים לא מתקדמים בקצב הרצוי. השיחה הזאת הייתה סוג של שיחת נזיפה אבל בטונים נמוכים. אני מעריך שזה היה במקביל לאותה תקופה שניר ושרה וכל הלחצים שאני לא עומד בציפיות ולא מספק את הסחורה. הוא נשלח לנזוף בי או לדרבן אותי, אני מניח על ידי אשתו, ניר או נתן אשל. באותה תקופה שמעתי את המנגינות האלה משלושת אלה".

חוקר: "מנגינות על הרקע של בזק?".

פילבר: "גם. זה היה הכל ביחד. ניר דיבר על בזק, שרה ונתן אשל על התאגיד".

נתניהו לא הסתפק בנזיפה למנכ"ל שלו. הוא, כך העיד פילבר, דרש ממנו לפטר את סמנכ"ל הכלכלה במשרד התקשורת - הרן לבאות. האחרון התקומם נגד הכוונה לעצור את הרפורמה ועל פי פרסום בעיתון "כלכליסט" התעמת עם פילבר ואמר לו כי מה שהוא מציע כחלופה לרפורמה גובל בשחיתות.

פילבר: "הסוגיה הכי בולטת הייתה הנזיפה על הרן".

חוקר: "מה נתניהו אמר לך בשיחת הטלפון לגבי הרן שבה הוא נזף בך?".

פילבר: "זו לא הייתה שיחה ארוכה. הוא חזר על שני משפטים כל הזמן: 'מי זה ההרן הזה? למה אתה לא מחליף אותו?'".

חוקר: "מה הקשר של נתניהו לפקיד במשרד התקשורת?".

פילבר: "לי היה ברור שמישהו סימן לו צלב על האיש. היינו בתקופה שבה בזק היו איתו בתהליך של ניסיון להגיע להסכמות על מחירי הטלפוניה שכשלו פעם אחר פעם. אני מתכוון גם לשיחות של סטלה (הנדלר, מנכ"לית בזק). עם הרן וגם לשיחות של אור אלוביץ' עם הרן. היה לי ברור שהשיחה מתייחסת להקשר הזה. אני לא עניתי לגופו של עניין, רק אמרתי: 'זה לא פשוט, אי אפשר ככה לפטר בן אדם מהיום למחר בלי תהליך - אני מטפל בסוגיה'".

פילבר היה במשך שנים ראש לשכתו של נתניהו ומנהל קמפיין הבחירות ב-2015. את הדברים הללו הוא סיפר יום אחד לאחר שחתם על הסכם עד המדינה והפך לאחד העדים המרכזיים נגד ראש הממשלה בתיק הכבד מכולם, תיק 4000: בתיק הזה מתכוון היועץ המשפטי לממשלה להאשים את נתניהו בקבלת שוחד.

למותר לציין, כי ראש הממשלה הבהיר בתגובתו, כי "לפני שהמטרה הפעילה עליו לחץ בריוני ואילצה אותו לשקר נגד ראש הממשלה, פילבר אמר בריאיון לעמית סגל: 'לא הייתה כל עבירה, ראש הממשלה בכלל לא דיבר איתי על מיזוג בזק-יס'. הפרסומים שלכם רק מוכיחים שתיק 4000 הוא עלילת דם שנשענת על עדות שקרית וחלקה. עכשיו ברור למה לא נתנו לראש הממשלה להתעמת עם פילבר. כשתיק 4000 יקרוס בקרוב, מי ייתן את הדין?". יחד עם זאת, ברור שלפרסום המגמתי של ההדלפות האמורות מחומרי החקירה יש השפעה בלתי הוגנת על הבחירות באופן שמסכן את משטרנו הדמוקרטי, מה גם שהתגובה נערכה ולא הובאה במלואה ע"י המשיבה 1.

13. ביום 27.8.19 היו הדלפות נוספות מחומרי החקירה:

עדות פילבר נגד נתניהו נחשפת: "הורה שירידת המחירים בבזק לא תהיה חדה"

פרסום ראשון: שלמה פילבר היה מנכ"ל משרד התקשורת ומי שהיה אמון על הוצאה לפועל של רפורמות שהטיבו עם בעלי בזק לשעבר והחשוד במתן שוחד, שאול אלוביץ'. עם ההתקדמות בחקירת תיק 4000 הוא הפך לעד מדינה, וכעת נחשפת לראשונה העדות שמסבכת את ראש הממשלה ולפיה נתניהו הורה לו לפעול נגד האינטרס הציבורי

גיא פלג | החדשות 12 | פורסם 27/08/19 20:00 |

"אני מבין שמבחינתי זאת המשימה": בלעדי - העדות שמסבכת את נתניהו. הערב (שלישי) במהדורה המרכזית פרסמנו לראשונה את העדות של עד המדינה שלמה (מומו) פילבר נגד ראש הממשלה בתיק 4000 - מהבקשה של נתניהו שירידת המחירים בבזק של אלוביץ' תהיה מתונה ולא חדה ועד הלחצים שהופעלו עליו כדי לאשר לטייקון את מיזוג בזק-יס שהכניס לכיסו מאות מיליונים: "היה ברור לי שזה אסון לאומי ושאסור לי לעשות אותו".

פילבר היה במשך שנים ראש לשכתו של נתניהו ומנהל קמפיין הבחירות ב-2015. את הדברים הללו הוא סיפר יום אחד לאחר שחתם על הסכם עד המדינה והפך לאחד העדים המרכזיים נגד ראש הממשלה בתיק הכבד מכולם, תיק 4000: בתיק הזה מתכוון היועץ המשפטי לממשלה להאשים את נתניהו בקבלת שוחד. בעדותו מספק פילבר חצי מהתמונה הכוללת - הוא תיאר איך היטה ראש הממשלה באמצעותו את עמדת המשרד בנוגע לשני עניינים מרכזיים הקשורים לאלוביץ'.

שבועיים אחרי הניצחון הגדול בבחירות, מיד אחרי שמנכ"ל משרד התקשורת אבי ברגר פוטר בשיחת טלפון ופילבר מונה תחתיו, הזמין ראש הממשלה את המנכ"ל הנבחר לפגישה בארבע עיניים. האווירה הייתה חגיגית.

פילבר: באחד מהימים הראשונים בשבוע הראשון, בשעת הערב נקבעה לי פגישה מסודרת אצל שר התקשורת וראש הממשלה. אני נכנס, היה איזה סוג

של מינגלינג בהתחלה אווירת אופוריה וחוגגים על הקמפיין, על ההצלחה. ראש הממשלה ישב בכיסאו ניגשנו לשולחן התיישבנו, התחלנו לפטפט ואז יש לפעמים את הקטע שהוא קצת יותר נינוח, קצת פותח את החליפה ואומר: "בוא נעבור לכורסאות" לוקח סיגר מתחיל לעשן. סך הכל הדיבור שלי הוא די קצר, תכליתי ובכותרות. אנחנו מבינים האחד את השני. היו על הפרק שני נושאים אחד מהם היה השוק הסיטונאי.

שר התקשורת עד הבחירות היה גלעד ארדן, והוא ביקש, יחד עם גורמי המקצוע במשרד, להוביל רפורמת ענק שזכתה לכינוי "רפורמת השוק הסיטונאי". בזק היא מונופול בתחום והרפורמה הזאת אמורה הייתה לעשות למחירי האינטרנט והטלפונים הקווים את מה שכחלון עשה למחירי הסלולר, ולצד זאת גם לפגוע פגיעה קשה ברווחיות של בזק.

פילבר: אנסה להביא את זה הכי מדויק שאני זוכר. הוא אמר לי: בכל הנושא של השוק הסיטונאי והאינטרנט, הוא לא הכיר את המושגים המדויקים, הוא אמר שאלוביץ' דיבר איתו - זה ציטוט שלו: 'אלוביץ' דיבר איתי על הרפורמה במשרד, אמר לי משהו על חברת ייעוץ שקבעה מחירים ועשתה עבודה לא נכונה'.

"מה שאני מבין שאני חייב לעשות את זה"

ואלה כמה ממשפטי המפתח בעדותו של פילבר: "הוא אמר לי אל תבטל את התחרות אבל תראה מה אפשר לעשות בנושא של המחירים, אולי למתן את זה על יותר זמן או פחות... הוא הראה עם היד איזו תנועה של הורדת מחירים שבמקום שתהיה חדה וחריפה, שתהיה יותר מתונה".

אלוביץ' ביקש ממשרד התקשורת ומנתניהו לאשר מיזוג בין שתי חברות שהיה לו עניין גדול בהן, בין יס הפרטית והמפסידה שלו, לבזק - הציבורית והרווחית.

פילבר: ואז הוא אומר גם הבנתי שצריך לגמור את המיזוג של בזק ויס.

חוקר: ומה הבנת?

פילבר: שיש את הסוגיות של בזק ויס תטפל בזה ותגמור את זה. אתה לא צריך לשאול אותו עד מתי כי אני מבין שמבחינתי זאת המשימה, אני מכיר אותה כבר או את חלקה ואם לא, אני לומד אותה ומבין שיש איזה דד ליין. מה שאני מבין שאני חייב לעשות את זה.

חוקר: למה אתה מרגיש חייב?

פילבר: משתי סיבות - א' זה המבחן הראשון שלי כמנכ"ל, יכולת ביצוע ו-ב' שראש הממשלה מעלה בשיחה כזאת מכל ענייני המשרד את זה אז אני מבין שזה מהנושאים החשובים לו.

פילבר גם מספר שאחרי הפגישה עם ראש הממשלה הוא קיבל גם מסר ברור גם מראש המטה של נתניהו במשרד התקשורת: "אתה מתחיל תפקיד ועוד לפני שאתה נכנס לתפקיד בא אליך איתן צפרייר (ראש מטה נתניהו) במשרד התקשורת - ג"פ) ואומר לך: 'יש אישור על הפרק, אתה מאשר? תמצא דרך לאשר'. ברור לי שהמיזוג הזה הוא אסון לאומי. אסור לי לעשות אותו בשום פנים ואופן".

"היה דד ליין?"; "כן, כן ראש הממשלה מדבר על הזמן הקרוב"
 המסרים קיבל היו ישירים וגם עקיפים, כפי שמתאר זאת פילבר: " אבל אף אחד לא אמר לי את זה כל מה שאמרו לי כאילו שצריך להתקדם, שברגר (מנכ"ל משרד התקשורת שפוטר – ג"פ) שם מגבלות, שברגר שם משקולות בלתי עבירות וצריך לפתוח את החסם הזה, זה הרושם שאני מקבל בעניין שמדיניות השר (נתניהו – ג"פ) זה לפתוח את החסימות ולאשר את המיזוג וברגע שאני שומע את זה ממנו זה מסתדר לי ומתחבר לי לכל מה שאני מכיר מבחינתי זו הוראה לביצוע".

אלוביץ' היה לחוץ מאוד לקבל את האישור שמשמעותו בעבורו – כמעט מיליארד שקלים במזומן. הוא הפעיל את איש הלובינג אלי קמיר, ולמרבה התדהמה – הוא האיש, כך לפי פילבר, שמוסר למנכ"ל משרד התקשורת את לוחות הזמנים.

חוקר: ממי קיבלת את הדד ליין?

פילבר: מאלי קמיר (היועץ לענייני רגולציה של בזק)

חוקר: היה דיבור שצריך לעשות את זה מהר שיש דד ליין?

פילבר: כן, כן ראש הממשלה מדבר על הזמן הקרוב אני לא חושב שהוא ידע את התאריך המדויק אבל אצל נתניהו מכבים שריפות, מטפלים במה שהוא מבקש מחר בבוקר.

במשך חודשים, מהרגע שנפתחה החקירה ברשות לניירות ערך, הכחיש פילבר שפעל באופן לא כשר. החקירה הגיעה למבוי סתום והשאלה המרכזית שבה והדהדה: מדוע עובד ציבור שלא לקח שקל לכיסו – ישרת באופן כל כך בוטה אינטרסים של מיליארדר, שהוא אמור להיות הרגולטור שלו? מיד לאחר חתם על הסכם המדינה, סיפק פילבר סוף סוף את התשובה.

פילבר: אם אתם שואלים אותי למה אני יושב כאן עכשיו ולמה אני אחרי ההסכם (הסכם עד מדינה – ג"פ), זה בדיוק הנקודה שבה אולי זה בגלל שהיה לי סוג של בלאק אאוט או ליקוי מאורות, או רצון להתעלם. בן אדם אחר היה אולי נדלק ומתחיל לחשוב, אבל אני מבחינתי נמצא במצב נפשי כפול: פעם אחת מרגיש מבסוט, מאושר ומרוצה שקיבלתי תפקיד, שקיבלתי הזדמנות להוכיח ורציתי להוכיח הצלחה ומקצועיות. פעם שנייה הייתי צריך לחתוך בין היותי איש האמון, איש הסוד של נתניהו לבין העובדה שהייתי פקיד ציבור ועכשיו עובד אך ורק לפי ההנחיות החד משמעיות והיחידות של היועצת המשפטית של המשרד.

14. אמנם, תגובת ראש הממשלה, לפיה - "גם אחרי שפילבר הפך עד מדינה הוא שב ומדגיש בכל ריאיון שלו שכל ההחלטות בנוגע לבזק-יס התקבלו כנדרש. רק לאחרונה התראיין פילבר ל'מקור ראשון' ואמר שכל ההחלטות שהתקבלו בתקופת כהונתו היו מקצועיות. הוא גם סימן 'לייק' למאמר של חוקר התקשורת אבי וייס שכתב שתיק 4000 הוא תיק תפור ושכל ההחלטות בנוגע למיזוג בזק-יס קיבלו את אישור כל הרגולטורים. האמירות האלה של פילבר מתנגשות חזיתית עם עדותו השקרית. חבל שכדי למלט את עצמו ממעשים שביצע ללא קשר לראש הממשלה, הוא נדרש לשקר. עצוב" – פורסמה, אולם הנזק החמור נגרם.

15. מבדיקות שערכנו עם ב"כ של ראש הממשלה וב"כ שאר החשודים, מסתבר שהם לא האחראיים לפרסומים האמורים. לאור האמור, קיים ניסיון חמור של גורמים אחרים להשפיע על הבחירות באמצעים אסורים ויש לאסור פרסומים אלה.
16. היום הגיעה אל ראש מטה הבחירות של הליכוד שאילתא הכוללת פרסומים מגמתיים של חומר החקירה של פילבר בניסיון נוסף לשהשפיע על הציבור ערב הבחירות. מההדלפות שנעשו עד עתה ולאור ההערכות הריאליות, ברור שיעשה ניסיון להטות את מערכת הבחירות למערכה שתושפע מהדלפות לא חוקיות ומפרסום חומרים שאסורים בפרסום. המפלגות, שמתקשות להחליף את השלטון בשכנוע הבוחרים בכישוריהם, נעזרות בהדלפות האסורות אשר מטרתם להשפיע בצורה לא הוגנת על הבחירות מעבר לנדרש ובניגוד לחוק. העתק מהפניה מצ"ב כנספח 1 לעתירה זו.

ג. הדין החל

ג.1. איסור הדלפה

17. בישראל חלות כמה הוראות חוק האוסרות על פרסום סוגים שונים של מידע מהליכים פלייליים משלב החקירה ועד לסיום ההליך המשפטי. פעולות המשיבה 1 נשוא העתירה דן, עולות לכדי עבירה פלילית הקבועה בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, אשר קובע בזו הלשון:

"מניעת פגיעה בהליך פלילי [ב/41] (תיקון מס' 32) תשס"ב-2002

71. (א) לא יפרסם אדם דבר על ענין פלילי התלוי ועומד בבית משפט במטרה להשפיע על מהלך המשפט או על תוצאותיו, וראייה מראש את ההשפעה האמורה כאפשרות קרובה לודאי כמוה כמטרה להשפיע, והכל אם יש בפרסום כדי להשפיע כאמור.

(תיקון מס' 32) תשס"ב-2002

(ב) לענין סעיף זה, "ענין פלילי התלוי ועומד בבית משפט" - משעה שהוגשה לבית המשפט באותו ענין בקשה למתן צו מעצר או משעה שהוגש לו כתב אישום, לפי המוקדם, עד שהחליט התובע שלא להגיש כתב אישום, ואם הוגש כתב אישום - עד סיום ההליכים.

(ג) איסור הפרסום אינו חל על פרסום ידיעה בתום לב על דבר שנאמר

או שאירע בישיבה פומבית של בית משפט.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שנה אחת."

18. אין חולק כי ענייננו נופל לגדרי הסעיף, באופן העובר על החוק מפורשות. ההליך נשוא הפרסומים, תלוי ועומד בבית המשפט, הפרסום אינו על דבר אשר עלה בישיבה פומבית אלא מדובר בפרסום חומרי חקירה חסויים אשר הודלפו, ויש בפרסום משום מטרה להשפיע על המשפט - כך לפחות ניתן להסיק מן העמדה הננקטת בגוף הכתבה.

ג.2. שיבוש הליכי משפט

19. איסור נוסף החל בענייננו, אשר נחצה פעמים רבות בפרסומים הנזכרים לעיל, מוסדר בסעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, הקובע כי **"העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט."**

20. על חומרתו והשפעתו של פרסום בלתי חוקי כאמור, עמד בית המשפט בת"פ (שלום תל אביב-יפו) 5461/06 **מדינת ישראל נ' חיים רמון** (פורסם בנבו, 31.01.2007), כדלקמן:

"לא נוכל לסיים משפט זה בלי התייחסות לתקשורת. לטעמנו, בתיק זה נחצו כל הקווים האדומים, המושג סוב-יודיצה דורדר לתהומות שלא הכרנו. תוכן עדויות פרסם באמצעי התקשורת, טרם עדים השמיעו את עדותם וכך התודעו, במספר מקרים, ל"זיהום" עדויות. האיסור שלא לפרסם את עדות המתלוננת הופר ברגל גסה ע"י פרסום מילולי של העימות, שהיווה חלק אינטגרלי של העדות. ראיות מתיק המוצגים, לרבות צילומים, פורסמו ברבים, טרם ביהמ"ש אמר את דברו.

אמצעי התקשורת עשו שימוש נלוז בבדיקות פוליגרף לשלוש עדות ההגנה האחרונות, בנסיון ליצור בציבור את התחושה שהמשפט מתנהל בתקשורת ולא בבית משפט.

תחושתנו היתה שנעשים ניסיונות, לעתים ע"י מסרים מוסווים, לעיתים בבוטות, להטות משפט. ליבנו היה גס בנאמר. לנו השופטים אין אלא את צו מצפוננו והוא הוא בלבד שמנחה אותנו."

21. תכליתם של הפרסומים נשוא עתירה זו היא אחת- **השפעת דעת ציבור הבוחרים והשפעה על ההליכים התלויים ועומדים** , באופן אשר עלול להוביל לשיבוש הליכי המשפט. אם בית המשפט קבע שפרסומים כאמור עלולים להטות את הליכי המשפט, קל וחומר שאותם פרסומים עלולים, אף ביתר שאת, להטות את תוצאות מערכת הבחירות, באופן חד צדדי, מבלי לאפשר לעותרת להגיב ובניגוד גמור לחוק.

ג.3. גילוי בהפרת חובה

22. זאת ועוד, סעיף 117 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 קובע כי **אסור לעובד ציבור למסור ללא סמכות ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וקובע כי יוטל עונש מאסר על מפר האיסור. לפי פירושם של הפסיקה וגופי האכיפה, סעיף זה כולל**

גם את האיסור לגלות מידע מחקירות (בעניין זה ר' תפ (ת"א) 10106/03 מדינת ישראל נ' ברקוביץ' ליאורה (פורסם במאגר ממוחשב, 16.3.05)(להלן: "עניין ברקוביץ'"); תפ (י-ם) 44139-07-15 מדינת ישראל נ' ערן מלכה (פורסם במאגר ממוחשב, 20.9.15)). ר' גם דו"ח מבקר המדינה בעניין "עיון וטיפול בחומרי חקירה בהליך הפלילי", שם נסקר הדין החל בעניין זה האוסר פרסום חומרי חקירה תוך סקירת הכשלים.

23. יתר על כן, על פי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה "ככלל, אין למסור כל פרט שיש בו כדי לזהות חשוד; לא יימסר לפרסום מידע שעשוי להיות מוגש כחומר ראיה במשפטו של החשוד (כגון אמרות שמסרו חשודים או נחקרים אחרים, תרשומות חוקרים או כל מסמך שנוצר בחקירה, ראיות שנאספו וכו'); ככלל, גורמי האכיפה לא יחוו בתקשורת דעה באשר לאשמתו של החשוד או לאפשרות שיודה בעת המשפט בעובדות המעשה." (ראו "קווים מנחים לרשויות האכיפה בעניין פרסומים מחקירות", הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1003 מ-6.3.2003).

24. לא למותר להזכיר, כי בעניין ברקוביץ', הורשעה פרקליטה בכירה ונגזר דינה עקב ובגין הדלפת מידע חסוי אשר מקורו בחקירה משטרתית, תוך שפועלת משיקולים זרים והודתה "שמטרתה היתה להאיר באור שלילי את ראש הממשלה ולנסות להשפיע באופן זה על ציבור הבוחרים ביום הבחירות" (שעמדו בפתח – ח.כ.).

25. עינינו הרואות: פרקליטה בכירה הודתה לפני מספר שנים שהדליפה בניגוד לחוק מידע חסוי שמקורו בחקירה משטרתית כדי להשפיע על ציבור הבוחרים; ערב ערב יש הדלפות מגמתיות, כנגד ראש הממשלה, כשהשיא של מערכת הבחירות עוד לפנינו. אין כל ספק מה מתוכנן לנו במערכת בחירות גורלית זו, כאשר כל בעל מידע עלול להתפתות ולסבור שגורל המדינה בידיו ובאפשרותו להציל כביכול את המדינה בפרסום המידע המוטא.

26. ברי כי האיסורים העונשיים הנ"ל חלים על ענייננו, ואולם, על אף קיומו של איסור פלילי על הפרסום נשוא העתירה, כלי התקשורת בישראל מתעלמים מהוראות הדין פעם אחר פעם עת מפריים את האיסורים ברגל גסה, תוך התעלמות מופגנת מההשפעתם הציבורית של הפרסומים וכל זאת לצד המטרה הפסולה להכפיש את העותרת ואת ראש הממשלה באופן אשר עלול להשפיע על הבוחר ולהטות את הבחירות.

27. לצערם הרב של העותרים, הוראות החוק כפי שנסקרו לעיל, הפכו לאות מתה על ידי חלק מהאנשים האמונים על שמירת החוק וחלק גדול מאמצעי התקשורת. על מנת להפיח בהן רוח חיים של דיני הבחירות, יושב ראש ועדת הבחירות הנכבד מתבקש לומר את דברו וליתן את הצו המבוקש בעתירה זו. יושב ראש ועדת הבחירות הנכבד מתבקש מכורח המציאות להתאים את הסעדים לתקופה ולתכלית החקיקתית.

ג.4. תעמולת בחירות אסורה

28. מעבר לאמור, הפרסום דנן, וכן כל פרסום עתידי דומה, מהווה אפוא תעמולת בחירות אסורה הנוגדת את חוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959 (להלן: "**חוק דרכי תעמולה**"), ובפרט נוגדת את האיסור הקבוע בסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה, הקובע כדלקמן:

"2א. **לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר** כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן:

(1) שימוש, בתמורה או שלא בתמורה, באולמות ובמקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל לשימוש כאמור;

(2) שימוש בנכסים שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר, סגן שר או חבר הכנסת, או שהועמדו על ידי הרשות המקומית לרשותו של ראש הרשות; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהגבלות על שימוש בנכסים כאמור שהוטלו לפי כל דין או כללי אתיקה."

29. הפרשנות המקובלת בקרב יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית לדורותיהם הינה כי הוראת סעיף 2א איננה מוגבלת לצורת פרסום מסוימת, אלא היא אמורה לחול גם על פרסום עיתונאי, טלוויזיוני ואינטרנטי, כאחד. (לעניין זה ראו דברי השופט מלצר בתב"כ 3/21 עו"ד שחר בן מאיר נ' שר החינוך (20.1.2019) וראו גם דברי השופט גיזבראן בתב"כ 5/20 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' חבר הכנסת בנימין נתניהו, ראש הממשלה (פורסם בנבו, 20.01.2015)).

30. זאת ועוד, על פי לשון סעיף 2 לחוק דרכי תעמולה האיסור שבסעיף 2א הינו מוחלט וחל אף מחוץ לתקופת ההגבלות. קל וחומר כי הפרתו חמורה שבעתיים בגדרי תקופת ההגבלות.

31. לא יכול להיות ספק אמיתי, כי חומרי חקירה שבידי רשויות האכיפה הינם נכסי ציבור, כמשמעותם בסעיף 2א, ומשכך, שימוש בחומרי חקירה כאלה לצורך תעמולת בחירות, אסור בתכלית האיסור.

32. פסק הדין המנחה לגבי הפרשנות הראויה שיש לתת לביטוי "תעמולת בחירות" הוא עניין זווילי, שבו נקבע מבחן הדומיננטיות בתור המבחן העיקרי לסיווגו של פרסום כתעמולת בחירות. כדלקמן: "**... תעמולת בחירות הינה רק אותו ביטוי שהאפקט שלו הוא בהשפעתו על הבוחר ושאינו לו אפקט דומיננטי אחר...**" (ראו בג"ץ 869/92 ניסים זווילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה- שלוש עשרה, פ"ד מו(2)). לאחר מכן, בדיון נוסף

בעניין טיבי קבע בית המשפט העליון כי מבחן הדומיננטיות הוא "מבחן התכלית הדומיננטית בעיני הבוחר הסביר". (ראו דנג"ץ 1525/15 חה"כ אחמד טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (פורסם בנבו, 23.08.17)).

33. המבחן העיקרי לבחינה האם פרסום מסוים הוא בגדר "תעמולת בחירות" הוא אפוא מבחן הדומיננטיות, ואולם למבחן זה מצטרפים מבחנים נוספים וביניהם, עיתוי הפרסום וקרבתו למועד הבחירות, תכלית הפרסום, הממד התעמולתי שבפרסום ביחס לחיוניותו של המידע לציבור, השפעתו הצפויה של הפרסום על הבוחר (ראו עניין טיבי; השופט רובינשטיין בתר"ם 23/19 גור נ' אדיב (להלן: "עניין אדיב") וכן ראה תר"מ 182/20 רשימת בני תורה בעיר מודיעין עילית נ' גוטרמן וראה גם הנחיות היועץ המשפטי לממשלה 1.1900 (21.779) וגם דברי כב' השופט חנן מלצר בתב"כ 3/21 עו"ד בן מאיר נ' שר החינוך (20.1.2019) (להלן: "עניין שר החינוך")).

34. ובעניין דומה למקרה שבפנינו, אשר עסק בייחוס כתבה עיתונאית כתרומה אסורה למפלגה, הגדיר מבקר המדינה תעמולת בחירות כדלקמן:

"...כל עשייה, שיש בה כדי להניע בוחרים פוטנציאליים להצביע באופן מסויים ("פעילות בעד"), או להימנע מלהצביע באופן מסויים ("פעילות נגד"). משמע שבהגדרה זו של תעמולת בחירות, כלולות הן פעולות שתכליתן לשכנע אנשים לתמוך במועמד או בסיעה פלוני ("קמפיין חיובי"), והן פעולות שתכליתן לשכנע אנשים להימנע מלתמוך בסיעה או במועמד ("קמפיין שלילי"). יש לעמוד על כך, שתעמולת בחירות אינה מצטמצמת לשימוש במסרים ישירים דווקא. במקרים רבים מעדיפים עושי תעמולת הבחירות להשפיע על ציבור המצביעים הפוטנציאליים תוך שימוש במסרים עקיפים, לעתים אף מתוחכמים. גם הפצת מסרים של הזדהות עם רעיון מסויים, שיש לו משקל במערכת הבחירות, אפשר שתיחשב לתעמולת בחירות. מידת הקרבה למועד הבחירות היא נתון רב חשיבות בראיית מסר ציבורי כתעמולת בחירות, כמו גם הקשר שבינו ובין הסוגיות המרכזיות הנתונות במחלוקת בבחירות (לעניין זה ראו תב"כ 1/93 סיעת "צומת" נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(3) 353, והאסמכתאות הנזכרות שם).

(ראו דוח מבקר המדינה, דין וחשבון על תוצאות ביקורת חשבונות הסיעות ורשימות המועמדים לתקופת הבחירות לכנסת השש-עשרה, נובמבר 2003; ההדגשות של הח"מ).

35. ומן הכלל אל הפרט, אין ספק שאנו עומדים בפני עידן חדש. עידן בו ההדלפות אסורות הפכו לנגע ממאיר. הדלפות מגמתיות, חד צדדיות מוטות ומכפישות, הן הרסניות ויכולות להטות את תוצאות הבחירות, וקיימת סבירות גבוהה כי יעשו כן. מאחר שעסקינן בהדלפות חד צדדיות, בהעדר תשובה הולמת להדלפות, אין משמעות לעקרון שילטון החוק וכתוצאה

מכך עלולה להיגרם פגיעה משמעותית ובלתי מתקבלת על הדעת בזכויות העותרים. על אף שהחקיקה בסוגיית הבחירות עשויה להיות מיושנת, תכליתה ברורה: **מניעת פרסומים שישיעו באופן בלתי הוגן על דעת הציבור. ברור לכל כי אם ההדלפות תימשכנה ואף תיגברנה ביתר שאת, הן תשפענה על דעת הקהל.** (ראו לעניין זה את מבחן "השכל הישר" וההיגיון (תב"מ 23/01 סיעת ישראל אחת נ' מעריב אינטרנט בע"מ, נה(3) 174 (2001)).

36. נפנה עתה לבחינת הפרסומים תחת המבחנים הפסיקטיים להגדרת "תעמולת בחירות". אף על פיהם, ניכר בעינו של הבוחר הסביר, כי הפרסום נשוא העתירה וכן פרסומים עתידיים דומים, עלולים להשפיע ולהטות את דעת הבוחרים, באופן חד צדדי ומוטה ומשכך יש להגדירם כתעמולת בחירות.

37. ויוסבר, מדובר בפרסומים אשר כל תכליתם הכפשת שמו של ראש הממשלה ורעייתו. עיקר המסר המועבר לצופה או לקורא הסביר (הרי הוא הבוחר הסביר) הוא תעמולתי וכזה אשר יש בו "להניע, או להניא את הבוחר ולהשפיע על העדפותיו הפוליטיות" (עניין שר החינוך). למעשה, אין בפרסום שכזה שום צורך חדשותי אמיתי מלבד הכפשות ופגיעה בשם הטוב אשר באים במטרה להניא את הציבור מתמיכה בעותרים, תוך הסתת דעת הציבור בדבר חפותם. אנו למדים אם כן כי עסקינן ב-"קמפיין שלילי", בין אם השפעתו ישירה ובין אם השפעתו עקיפה (ראו דברי המבקר לעיל). **על פי מבחן הדומיננטיות עולה כי התכלית הדומיננטית אינה חדשותית אלא תעמולתית- תעמולה אסורה ופסולה.**

38. השפעת פרסום שכזה הינה דומיננטית ביותר על הבוחר הסביר, דומיננטיות אשר אין שני לה, העולה לכדי הטית הבחירות. מעבר לכך, בהתאם למבחני המשנה הפסיקטיים, נוכח קרבת הפרסום למועד הבחירות, וליתר הדיוק- 51 ימים עובר ליום הבחירות ובתוך תקופת ההגבלות כקבוע בסעיף 2 לחוק דרכי תעמולה, לפרסום השפעה רבה על הבוחר הסביר באופן בלתי מתקבל על הדעת.

39. יוצא אפוא אם כן, כי החלת מבחני הפסיקה להגדרתה של "תעמולת בחירות" על ענייננו, מביאה למסקנה החד משמעית כי עסקינן בתעמולת בחירות, תעמולה אשר אסורה בהתאם להוראות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה. כאמור, בענייננו, התנאים מתקיימים במלואם. השכל הישר מורה, כי פעילות המשיבה 1, וכל פעולה דומה לה, עולה לכדי תעמולת בחירות אסורה.

5.ג. הפרעת הבחירות

40. חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק הבחירות") מונה מספר איסורים עונשיים, ביניהם חל האיסור להפריע לבחירות, המוסדר בסעיף 119 לחוק הבחירות וקובע, בין היתר, כי חל האיסור להפריע את המהלך הסדיר של הבחירות (119 במלואם). השכל הישר מורה, כי חל האיסור להפריע את המהלך הסדיר של הבחירות (119(א)(2)) וכן להפריע לבוחר בהצבעה (סעיף 119(א)(3)).

41. כב' השופט מישאל חשין ב-23/01 סיעת ישראל אחת נ' מעריב אינטרנט בע"מ, נה(3) 174 (2001) קבע כי פרסום סקר בחירות ביום הבחירות מהווה תעמולת בחירות אסורה, עולה לכדי הפרעה לבחירות באופן הנוגד את סעיף 119 לחוק הבחירות, משהגיע למסקנה זו, ניתן צו מניעה כנגד עיתון מעריב.

42. על פי מבחן ההיגיון והשכל הישר, כמו גם לאור השפעתם הרבה של ההדלפות האסורות על הבחור הסביר (ראו דיון על "תעמולת בחירות" בפרק ג.4 לעיל) דומה כי פרסום חומרי חקירה מהווים אפוא הפרעה למהלכן הסדיר של הבחירות תוך הפרעה לבחור בהצבעתו.

43. אם לא די באמור, הרי שהעובדה שהיועץ המשפטי לממשלה בכבודו ובעצמו, הורה על איכות מסירת חומרי החקירה למניעת הדלפות ערב תקופת הבחירות, תומכת בעמדתנו, לפיה אין כל מקום לאפשר שימוש בהדלפות האמורות.

ד. הסמכות למתן הצו

44. ליושב ראש ועדת הבחירות הנכבד הסמכות ליתן את הצו המבוקש בעתירה זו מכוח סעיף 17ב לחוק דרכי תעמולה, שם, המחוקק הסמיך מפורשות את יושב ראש ועדת הבחירות לצורך זה, כדלקמן:

"17ב. (א) יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת רשאי, לאחר שנתן לנוגע בדבר הזדמנות להביא טענותיו לפניו, ליתן צו המונע ביצוע מעשה עבירה לפי חוק זה, לפי פרק י"א לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969, לפי פרק ט' לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, או לפי סעיף 4ט לחוק המועצות האזוריות (מועד בחירות כלליות), התשנ"ד-1994, או המשכתו (להלן – צו מניעה); ... "

45. משעה שעסקינן בפרסום אסור, הנכנס בגדרי סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה כאמור לעיל, כמו גם העובדה כי הפרסומים עולים לכדי הפרת הוראות סעיף 119 לחוק הבחירות, יושב ראש ועדת הבחירות הנכבד מוסמך אפוא ליתן צו מניעה המונע את מעשה העבירה או המשכתו, בהתאם למבוקש בעתירה דן.

46. יתר על כן, לחלופין ומטעמי זהירות בלבד, יצוין כי אנו עדים למגמה מרחיבה בהחלטות ועדה נכבדה זו, ואף ניצנים להרחבת סמכויותיו של יושב ראש הוועדה הנכבד בפסיקת בתי המשפט העליון וועדת הבחירות. כך למשל, הייתה זו עמדתו של כב' השופט רובינשטיין במסגרת עניין טיבי (דעת מיעוט), כלשונו:

"עוד אוסיף, כי העיקרון בדבר סמכויות עזר, המעוגן בסעיף 17(ב) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, יכול שיהא לנו לעזר בהקשר

זה. לפי עיקרון זה, הרשות רשאית לבצע פעולות נלוות הדרושות לשם הפעלת הסמכויות העיקריות שניתנו לה במפורש, גם בלא הסמכה פרטנית המתייחסת אליהן (דפנה ברק-ארז משפט מינהלי תש"ע (כרך א'), 145). יו"ר ועדת הבחירות מופקד על דיני הבחירות, ותפקידו להבטיח את תכליותיהם ואת קיום הוראות החוק. **תיתכן בעליל הפרה של תכליותיהם של דיני הבחירות וההוראות הקבועות בהם באמצעות מעשי עבירה כאלה ואחרים אשר אינם מהווים הפרה ישירה של חוק דרכי תעמולה או החוקים האחרים המנויים בסעיף 17ב(א) לחוק.** קשה לדידי להלום את המסקנה, שבמצב דברים זה אין יו"ר ועדת הבחירות יכול להוציא מתחת ידיו צו המונע את המשך ביצועו של מעשה עבירה, וההפניה תהא למסלולים משפטיים אחרים.

כללם של דברים: לטעמי ליו"ר ועדת הבחירות סמכות ליתן צו מניעה אף שאין מדובר בעבירה על דבר חקיקה המנוי בסעיף 17ב(א) לחוק.

47. בגישה דומה המרחיבה את סמכויות יושב ראש הועדה, נקט כב' השופט חנן מלצר בער"מ 2/21 **צבי אבישר נ' חיים צורי, ראש עיריית קריית מוצקין**, עת עמד על הזהות שבין סמכויותיו של יושב ראש ועדת בחירות אזוריות אל מול סמכויותיו של יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, ואולם קבע כי השוני ביניהם הוא **"בנתון לכך שליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית סמכויות כאמור גם לגבי חוקים נוספים למעבר חוק דרכי תעמולה"**.

48. זאת ועוד, כב' השופט מישאל חשין, במסגרת 23/01 **סיעת ישראל אחת נ' מעריב אינטרנט בע"מ**, נה(3) 174 (2001), פנה אף הוא אל הפרשנות התכליתית, עת הוציא צו מניעה כנגד עיתון מעריב. שם, קבע חשין כי **"הוראות חוק אלו [סעיפים 119 ו-129 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969, הח"מ] אמנם אינן נותנות סמכות בידי להוציא צו כנגד מעריב, אך יש בהן כדי ליצור את סביבת-הפרשנות ואת אוירת-הפרשנות להוראות חוק התעמולה בכללן"**.

49. ליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית הנכבד הסמכות ליתן צו מניעה כללי כמבוקש בעתירה שבפנינו, גם נוכח אימוצה של דוקטרינת ה- mootness האמריקאית, כפי שהותוותה בבית המשפט הגבוה לצדק, ובהתאם לכך, ועדה נכבדה זו אימצה את הדוקטרינה (ראו למשל תב"כ 13/21 **מפלגת העבודה נ' הליכוד**, (18.2.2019)). החריגים לדוקטרינת ה- mootness הינם: ראשית, כי מדובר בעניין תאורטי במהלך ההתדיינות אולם עתיד לעלות שוב בעתיד; שנית, הפסקת פעילות הנתבע עקב ההליכים המשפטיים כצעד טקטי. ובעניין תחולת הדוקטרינה על ענייננו והסמכות להורות על צו מניעה כללי, עמד כב' השופט חנן מלצר, יושב ראש ועדה נכבדה זו, באומרו:

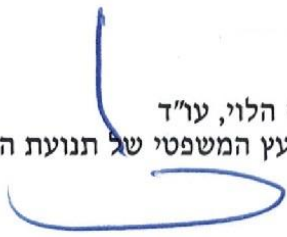
”בענייני בחירות, החריגים האמורים חלים ביתר שאת, שכן דיון פרטני, לאחר מעשה, בכל הפרה והפרה, יסכל את התכליות שביסוד האיסורים...”

ה. סוף דבר

50. כפי שנסקר לעיל, אנו עומדים בפני תקופת בחירות, בה לדיני הבחירות ולתכליתן חשיבות רבה ביותר. מן האמור לעיל עולה החשש הממשי כי ההדלפות עלולות להפוך ל-”מכת מדינה”, יתר על כן, מדובר בהדלפות מגמתיות, חד צדדיות, מכפישות והרסניות אשר עלולות (במידת סבירות גבוהה) להטות את תוצאות הבחירות, להשפיע על דעת הבוחר הסביר ולהוביל לתוצאות להן השפעה ציבורית משמעותית. הדלפות מסוג זה נוגדות באופן חד משמעי את תכלית חקיקת דיני הבחירות הברורה, אשר היא: **מניעת פרסומים שישפיעו באופן בלתי הוגן על דעת הציבור.**
51. כפי שהראינו, בעניין הפרסום נשוא העתירה, ערב ערב טורח מאן דהוא - וברור שלא מדורשי טובתו של ראש הממשלה ושל תנועת הליכוד - לפרסם קטעים ”נבחרים” מחקירות המשטרה. המדליפים יכולים לברור מן החומר המצוי בידם (באופן בלתי חוקי) באופן בלתי הוגן ומגמתי חלקי ראיות, תוך הוצאת דברים מהקשרם ושימוש ציני ונלוז בנכסי ציבור בדמות חומרי חקירה ובניגוד להוראות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה וסעיף 119 לחוק הבחירות. זאת ועוד, אין ספק שתזמון הפרסום אינו מקרי, וכך יש להסיק כי יקרה ביתר שאת בימים הקרובים שלפני הבחירות.
52. עוד יצוין כי מאזן הנזק והנוחות נוטה בעליל לטובת העותרים. הוא ישרת את הצדק ואת עקרון שלטון החוק. והרי, מנגד, איש לא יעז לטעון, ואף יהיה מנוע מלטעון, שייגרם לו נזק ככל שיינתן צו האוסר על מן דהוא להפר את החוק.
53. למען הסר ספק, יובהר כי העותרת אינה מבקשת כי המשיבה 1 לא תסקר כלל את החשדות כנגד ראש הממשלה אלא רק עותרת כנגד פרסום הדלפת חומרי חקירה ותוצריהם.
54. **נוכח העובדה כי פרסום המשיבה עומד לצאת לאור ומפאת לוח הזמנים הקצר והעובדה שהיום יום שישי, לא נעשתה פניה מוקדמת למשיבה 1.**
55. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר עופר גולן מנהל קמפיין הבחירות של העותרת.

56. אשר על כן, מתבקש יושב ראש ועדת הבחירות הנכבד ליתן את הסעדים המבוקשים ברישא של עתירה זו, או כל סעד אחר או נוסף שייראה נכון לפניו.

אבי הלוי, עו"ד
היועץ המשפטי של תנועת הליכוד

אבי הלוי, עו"ד

מיכאל ראבילוב, עו"ד

מיכאל ראבילוב, עו"ד

ב"כ הליכוד

יום שישי 30 אוגוסט 2019